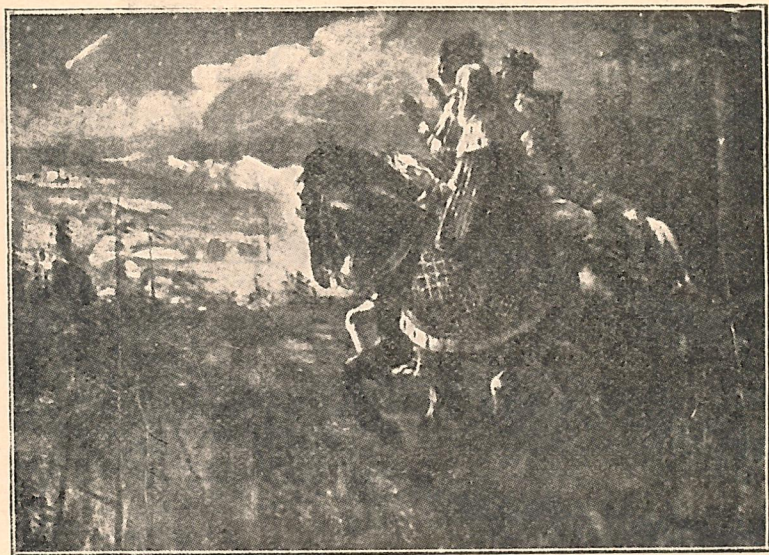

Поклонение на мъдрецитѣ.

Валтасаръ, Гаспаръ и Мелхиоръ — тримата източни мъдреци — се готвѣли за далеченъ пътѣ.

Цѣлъ животъ тѣ изучавали небето, наблюдавали безбройнитѣ небесни свѣтила, съ удивление следѣли чудното движение на разнитѣ звезди. Ала това, що напоследѣкъ открили на родното небе, съвсемъ ги смаяло: голѣма, необикновено свѣтла звезда, невидена до сега отъ тѣхъ, се бѣше появила на тѣхния хоризонтъ.

Разбрали тѣ, че това е голѣма личба.

Но що ли означава тя? Какво велико събитие предсказва?

Езичници били тия трима звездобройци, но тѣ знаели, че цѣлото човѣчество чака Спасителъ отъ небето. Известни били на тѣхъ надеждитѣ, които еврейскитѣ народъ таялъ хиляди години, надежди за дохождането на великия тѣхенъ Царъ, който ще направи да добруватъ — и тѣ, и всички хора на свѣта. Правейки точни пресмѣтания по предсказанията на еврейскитѣ пророци, тѣ били дошли до заключението, че вече настѣпва времето да се изпълнятъ тия надежди, тѣй много засилени въ последнитѣ години.

Спомнили си ученитѣ мъдреци и за ясното предсказание на Валаама, че, щомъ изгрѣе звездата, веднага ще се яви великиятъ Вождъ.

А звездата била вече изгрѣла, и Вождътъ, значи, ще да се е родилъ. Не било трудно за тѣхъ да се досетятъ, че Иерусалимъ е мѣсторождението на многоочаквания Царъ. Пъкъ и самата необикновена звезда, съ своето положение и движение, сочала Палестина,